

Fædtindhold. Det er jo meget værdifulde Oplysninger, men den samme Kontrol have vi i de almindelige Kontrolforeninger. Hvis man ikke har det lige saa godt der, maa man i alt Fald hævde, at de Assistentter, som ville blive antagne ved disse Opdrætterforeninger, skulle være mere sandhedskærlige end i Kontrolforeningerne, og det vilde man dog neppe. Den ene Kontrol er i Virkeligheden lige saa god som den anden, og at der skulde øves indgaaende Kontrol med selve Fodringsen, kan der jo ikke være Tale om; thi, som Konsulenten siger, hvile Opgivelserne væsentligt paa, hvad Konkurrenterne have opgivet, og det vil ogsaa i alt væsentligt blive saaledes i Fremtiden. Men selv bortset fra, om de virkelig kunde være fristede til at opgive mindre Foder, end de have brugt — jeg skal ikke udtale noget i saa Henseende — saa hviler hele denne Sammenligning, som der her kan være Tale om, mellem forskellige Besætninger paa et saa uensartet Grundlag, at man i Virkeligheden ikke kan drage alt for sikre Slutninger deraf og ikke bygge alt for meget paa de Resultater, som man ved Fodringsen er kommen til. Der kan i Virkeligheden ikke lægges saa megen Vægt paa, at man har brugt saa og saa mange Foderenheder til Produktionen af 100 Pund Mælk, medens en anden maaske har brugt flere eller færre til det samme Kvantum. Sammenligningsgrundlaget er ikke ensartet. Jeg skal henvise til den Forskel, der kan finde Sted med Hensyn til Græsningen. Man sætter en Græsdag til visse Foderenheder, men den enes Græsning kan være langt rigeligere end den andens, den enes Græsblanding meget rigeligere end den andens; det gør en Forskel. Man sætter Hø til visse Foderenheder, men den enes Hø kan være bedre end den andens, ogsaa dette spiller en Rolle. Hvis man saa gaar til Roerne, som jo skulde være et konstant og ensartet Foderstof, da have nyere Undersøgelser vist, at der f. Eks. hos en og samme Sort kan være en Forskel i Tørstofindholdet og derved i *Foderværdien* af 25—30 pCt. Man vil sikkert give mig Ret i, at Sammenligningsgrundlaget er saa uensartet, saa at det mellem forskellige Besætninger vil blive vanskeligt at bygge noget bestemt derpaa. Det, som er sikkert, er, at hvis en Ko har givet et meget stort Kvantum Mælk, kan man se, at Koen har været i Stand til at omsætte et stort Foder, altsaa har en stor Omsætningsevne, og hvis den har givet fed Mælk, har det overordentlig stor Betydning at faa det at se. Derimod kan det selv-

følgelig inden for den enkelte Besætning have sin store Betydning at gøre en Sammenligning, og der er jo denne Sammenligning holdbar.

Jeg kan altsaa ikke se, at der med Hensyn til Kontrollen opnaas noget sikrere eller bedre, end hvad man kan opnaa i vore nuværende Kontrolforeninger. Disse Opdrætterforeninger ere en Kombination af Kontrol- og Kvægavlsforeninger, Elitekvægavlsforeninger kalder Kommissionen dem, idet man trækker de bedste Besætninger ud og danner en særlig Forening. Jeg kan heller ikke gaa med dertil af den Grund. Jeg tror, at lige saa vel som det vil blive enkelte af de bedste Besætninger, man vil benytte for at danne en Opdrætterforening, lige saa vel vil det blive nogle af de dygtigste og mest intelligente Landmænd, og de vil da muligvis gaa ud af de Kvægavlsforeninger, som de hidtil have været i. Forholdet er i Virkeligheden det, at der er en enkelt eller en 2—3 Mænd stundom, som bære Kvægavlsforeningen oppe. Det er dem med den bedste Besætning og dem, der have størst Interesse for dette Spørgsmaal. Hvis disse nu, fristede af den Udsgit, de have til at faa et større Tilskud og til at komme noget højere op i Rangforordningen, træde ud af de nuværende Kvægavlsforeninger, frygter jeg for, at disse ville sygne hen paa mange Steder.

Lad os i Stedet for det her foreslaaede stille større Fordringer til Kvægavlsforeningerne og lad os navnlig gøre det med Hensyn til Stambogsføringen! Lad os søge at faa den, ogsaa for Hundyrenes Vedkommende, optagen af Kvægavlsforeningerne, navnlig for de første Klasses Dyr's Vedkommende! Jeg vil sige, at selv om denne § 15 om Opdrætterforeningerne bliver vedtagen, vil jeg alligevel holde paa, at vi for Kvægavlsforeningerne stramme Reglerne, navnlig med Hensyn til Stambogsføringen. Jeg vil ikke have, at man i Opdrætterforeningerne skal kunne pege paa dette, at der er Stambogsførelse, og at Folk deri har en Garanti, medens man for Kvægavlsforeningernes Vedkommende ikke har saa god Lejlighed til at yde en saadan Garanti. Jeg ønsker derfor, at Stambogsføringen ikke alene, som det er foreslaaet, bliver tilladt og begunstiget, men at den i Kvægavlsforeningerne skal være ligefrem obligatorisk, saa tror jeg nok, det skal vise sig, hvis vi beholde og udvikle vore nuværende Kvægavlsforeninger og Kontrolforeninger, at der mellem de mindre Besætninger er mange lige